

Vanuit mijn hart

Zeg jij weleens hardop wat iemand voor jou betekent? Vaak nemen we daar de tijd niet voor. Zonde. In deze rubriek laten we een lezeres aan het woord die niet langer wil wachten.

Lieve heit,

Zeven jaar geleden zei je dat je iets moest vertellen. Mama was erbij en wist er al van, maar ik had geen idee wat het kon zijn. **Je keek zo ernstig dat ik bang was dat je ernstig ziek was. Gelukkig was dat niet het geval. Wel vertelde je dat je je al sinds je twaalfde vrouw voelde.** Jarenlang had je geprobeerd om deze gevoelens te onderdrukken, maar inmiddels kon je er niet meer omheen. Je was een vrouw en zo wilde je deels ook leven. Godzijdank, dacht ik meteen. Je ging dus in ieder geval niet dood.

Terwijl de boodschap nog bij mij moest landen, vertelde jij verder. Dat je graag parttime vrouw wilde zijn, omdat je er nog niet aan toe was om je leven als man helemaal op te geven. En dat je het een jaar daarvoor al aan mama had verteld en dat jullie nog steeds van elkaar hielden. Wat zij ervan vond, zei mama niet. Ze vulde vooral jouw verhaal aan. Jij gaf aan dat je al een tijdje naar een groep voor transgenders ging. Met hen besprak je hoe je je voelde en dat gaf je rust en erkenning. Met gemengde gevoelens hoorde ik het aan. **Ik vond altijd dat iedereen zichzelf moest kunnen zijn, maar nu jij na al die jaren eindelijk uitkwam voor wie je was, vond dat ik toch een beetje ingewikkeld. Ergens voelde ik me verraden, omdat je nooit eerlijk was geweest.** Bovendien kon ik me jou niet voorstellen als vrouw en had ik veel vragen. Wanneer wilde je bijvoorbeeld dan een vrouw zijn? En wilde je later ook een geslachtsoperatie ondergaan? Je antwoordde dat je voorlopig alleen

'Ik was boos op mezelf dat ik moeite had met jouw coming-out'

in de weekenden vrouw wilde zijn. Een geslachtsoperatie in de toekomst zag je niet zitten. Veel te gevaarlijk met al die hormonen op jouw leeftijd, zei je. Verward ging ik die avond naar mijn eigen huis. **Ik was altijd al een vaderskindje geweest. Als ik ergens mee zat, was jij de eerste met wie ik het besprak.** Je betekende alles voor mij en daarom was ik boos op mezelf dat ik moeite had met jouw coming-out. Ik moest het een plekje geven en dat kostte tijd. Iets waar jij trouwens alle begrip voor had. Je zei dat ik je alles mocht vragen en dat je mij graag een keer meenam naar de groep waar je maandelijks naartoe ging. Twee maanden later besloot ik mee te gaan. Ik hield van jou, hoe dan ook, dus wilde graag de mensen ontmoeten bij wie jij je echt jezelf voelde. Het werd een heel leuke middag waarbij ik je voor het eerst als vrouw zag stralen. Je had een jurk aan en een blonde

Miranda (28) en haar vader Fenna (54).

pruik op en dat was even wennen, maar je zag er superverzorgd uit! In de jaren daarna probeerden jij en mama om samen verder te gaan. Uiteindelijk werkte het toch niet meer, dus anderhalf jaar geleden gingen jullie uit elkaar. Voor mij was dat een opluchting. Ik wilde jullie allebei weer gelukkig zien en dat werden jullie niet meer met elkaar. Sindsdien zag ik jou helemaal opbloeien. **Je besloot volledig vrouw te zijn en kreeg een nieuwe vriendin, met wie je nog steeds erg gelukkig bent. Dat is je ook enorm gegund.** Heit (dat is Fries voor papa), ik zeg het wel vaker, maar wie of wat je ook bent, het maakt mij niet uit. Voor mij blijf je mijn vader die er altijd voor mij is en ik ben supertrots op jou!

Liefs, Miranda

Wil jij ook vertellen wat iemand voor jou betekent? Mail je verhaal in het kort naar post@vriendin.nl, wie weet interviewen we je voor deze rubriek.